

PERSPECTIVES ECONÒMIQUES DE LA GARROTXA

Possiblement, una de les iniciatives més importants de les presentades a la Fira de Sant Lluç hagi passat desapercebuda a la majoria dels olotins. M'estic referint a les jornades que el Club de

Debat Joves 21 ha organitzat sota l'eloqüent títol de "Què necessita La Garrotxa?". Una vegada més, els olotins han mostrat el seu desinterès pel seu futur com a col·lectivitat.

Olot i La Garrotxa és una comarca relativament rica i d'una acceptable qualitat de vida. Els processos de transformació econòmica en comptades ocasions són sobtats; se solen produir a través d'una evolució lenta, encara que cada vegada més accelerada, i cal saber veure a temps les tendències profundes per tal de descobrir on ens portaran en el futur. En el cas d'Olot hi ha indicis suficients per afirmar que està perdent la seva condició de ciutat industrial sòlida, capaç de generar riquesa i ocupació per a la seva població.

Una sèrie de paràmetres comuns a tota l'economia espanyola que per no allargar-nos podem reduir a interessos molt més elevats que en qualsevol altre país de l'OCDE, taxa de canvi de la pesseta que penalitza les exportacions i afavoreix les importacions, i participació creixent de les Administracions públiques, especialment ineficaç i que ja arriba a més del 40% del Producte Industrial Brut, fan que tots els sectors industrials es trobin amb dificultats greus per adaptar-se a les circumstàncies de mercat que es crearan l'any 93.

L'economia d'Olot té, però, unes característiques específiques que, per una banda, expliquen la seva resistència a les crisis, i per altra banda determinen les seves limitacions.

A Olot, la propietat de les indústries és gairebé exclusivament local, cosa que els dona un grau important d'estabilitat alhora que dificulta extraordinàriament l'aparició d'activitats innovadores i més dinàmiques. Sovint s'afirma que la indústria d'Olot és molt diversificada, i això és només una veritat a mitges perquè si bé és cert que existeixen un gran nombre de petites empreses eficaçes i rendibles, també és cert que el gros de l'ocupació depèn del tèxtil, les indústries càrniques i algunes de plàstics i metal·lúrgiques. De tots aquests sectors,

JOAN SALA I VILLEGAS

Empresari

◆
La taula rodona sobre les perspectives econòmiques de La Garrotxa va posar en evidència, crec jo, la incompetència i el desconeixement, si no cinisme, de les autoritats locals i autonòmiques participants.
◆

si exceptuem el càrnic, que gaudeix de bona salut, els altres pateixen greus problemes, alguns de conjunturals, com els de la filatura que, malgrat disposar d'una extraordinària tecnologia, ha de suportar la càrrega desmesurada de les taxes d'interès, dels costos energètics i de la taxa de canvi de la pesseta; i alguns d'estructurals, com la mecànica, els plàstics i el gènere de punt, aquest darrer sotmès a la competència de països amb costos de dues a tres vegades més baixos.

Les fallides i els tancaments produïts aquests darrers anys han de constituir motiu d'alarma, en especial si tenim en compte que segons un estudi de

l'economista Pere Leonart, la relació entre les indústries bàsiques i el total d'ocupació és aproximadament d'1 a 4, és a dir, que una pèrdua, per exemple, de cent llocs de treball en aquestes indústries, dona lloc a una pèrdua total de quatre-cents llocs de treball.

La tradició de treball, l'esperit emprenedor, l'existència d'una Escola de Formació Professional molt prestigiosa, són atractius importants i poderosos per propiciar la instal·lació de noves indústries i la inversió forana, que tindrien efectes beneficiosos per al futur de l'economia local, tant per la quantia de les inversions directes com per la capacitat dels olotins per generar activitats complementàries o paral·leles. L'aïllament geogràfic i les pèssimes condicions de les comunicacions de La Garrotxa són factors totalment dissuasoris i han donat lloc, fins ara, a la total absència d'inversió forana.

La taula rodona sobre les perspectives econòmiques de La Garrotxa va posar en evidència, crec jo, la incompetència i el desconeixement, si no cinisme, de les autoritats locals i autonòmiques participants.

La seva intervenció es va limitar a l'autocomplaença en el cas dels representants de l'Ajuntament d'Olot, i a la lloança dels mèrits dels garrotxins en el cas dels representants autonòmics. Ni les xifres aportades, ni els consells, no serveixen per a res si no hi ha la voluntat de trencar amb inversions importants l'aïllament d'Olot.

Una economia moderna necessita un esforç en formació, necessita novetats tècniques i sistemes de comunicació electrònica, però en darrera instància cal el desplaçament dels homes i les mercaderies.

Més greu que tenir males carreteres és el fet que ni tan sols enfront del problema que per a La Garrotxa suposa la pèrdua de l'Eix Transversal, no hagin reaccionat ni les autoritats locals, ni els nostres diputats, ni els nostres parlamentaris. Han deixat passar una magnífica oportunitat per dimitir i deixar clar que ells es deuen a La Garrotxa i no a altres interessos.

La gent de La Garrotxa ha d'entendre que l'economia és com la bicicleta, que pot anar més de pressa o més a poc a poc, però que per sota de determinada velocitat es tomba i ara ja estem, potser, fent equilibris.